

Sygn. akt XIV C 538/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 01 sierpnia 2022 r. w Pile

sprawy z powództwa R. F. (1)

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. kosztami postępowania obciąża w całości powódkę i z tego tytułu zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł, w tym kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 17 (siedemnaście) zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Przemysław Okowicki

UZASADNIENIE

W dniu 21 maja 2021 r. (data wpływu do SR w Pile) powódka R. F. (1) złożyła pozew skierowany przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P., w którym wniosła o zasądzenie kwoty 200.000 zł na swoją rzecz tytułem bezprawnie przejętego lokalu bez podstawy prawnej. Lokal został przejęty poprzez zmianę nazwy ulicy i sądowego podziału majątku z wniosku z dnia 25 maja 2012 r.

W odpowiedzi na pozew (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezpodstawnego i bezzasadnego. Według pozwanej Zarząd Spółdzielni nie wyrządził powódce szkody ani bezprawnego działania. Mieszkanie przy ulicy (...) (obecnie Al. (...)) zostało przydzielone powódce i jej mężowi (aktualnie byłemu) oraz ich córce i synowi. W związku z orzeczonym rozwodem przeprowadzony został podział majątku, a powódka zawarła w dniu 19.10.2012 r. przed Sądem Rejonowym w Pile ugodę zgodnego podziału majątku wspólnego. Prawo do przedmiotowego lokalu, jako prawo wchodzące do majątku wspólnego przypadło byłemu mężowi powódki w zamian za prawo własności nieruchomości gruntowej położonej w R. W. o pow. 10,92 ha, które to prawo nabyła powódka.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. F. (1) i E. F. zawarli związek małżeński w dniu 26 września 1970 roku. Między małżonkami panował ustawowy ustrój wspólności majątkowej.

28 września 1976 roku Biuro Handlu Zagranicznego (...) Lokum skierowało powódkę, jej męża oraz dwoje dzieci – A. (ur. (...)) i A. (ur.(...)) do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. prosząc Spółdzielnię o przyjęcie jej w poczet członków oraz przydzielenie spółdzielczego własnościowego prawa do mieszkania w P. przy ul. (...) (obecnie Al. (...)).

Dnia 31 grudnia 1976 roku Biuro Handlu Zagranicznego (...) przekazało na konto Spółdzielni w P. kwotę wkładu budowlanego w wysokości 327.781 zł (po denominacji 32,78 zł).

Małżeństwo powódki z E. F. zostało rozwiązane przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Pile w dniu 25 kwietnia 1988 roku

w sprawie o sygn. akt III RC 120/87. E. F. opuścił dobrowolnie przedmiotowe mieszkanie i decyzją Prezydenta Miasta P. z dnia 28 lipca 2003 roku został wymeldowany z pobytu stałego z lokalu nr (...) w budynku mieszkalnym nr (...) w P. przy Al. (...).

W związku z orzeczonym rozwodem przeprowadzony został podział majątku a powódka zawarła w dniu 19 października 2012 roku przed Sądem Rejonowym w Pile w sprawie o sygn. akt I Ns 537/12 ugodę, w której byli małżonkowie zgodnie oświadczyli iż w skład ich majątku wspólnego wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy Al. (...) w P. należące do zasobów (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. dla którego nie założono księgi wieczystej oraz prawo własności nieruchomości gruntowej położonej w R. W., gm. S. o pow.10,92 ha, dla którego Sąd Rejonowy w Pile prowadzi księgę wieczystą o nr (...). E. F. i R. F. (1) dokonali zgodnego podziału majątku wspólnego w ten sposób, że spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego przy Al. (...) w P. przyznali na wyłączną własność E. F., a prawo własności nieruchomości gruntowej położonej w R. W. R. F. (1). W punkcie 3 ugody strony zgodnie oświadczyły, że wymienione składniki wyczerpują majątek wspólny i nie wnoszą wobec siebie żadnych roszczeń. R. F. (1) była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika adw. K. W., a jej były mąż przez adw. T. L., którzy byli obecni podczas podpisywania ugody. (protokół z rozprawy z dnia 19 października 2012 r. akta I Ns 537/12 k.138-139).

Powódka od 2003 roku prowadziła korespondencję z pozwaną Spółdzielnią.

17 kwietnia 2003 roku (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. zaświadczyła, iż R. F. (1) wraz z mężem E. F. posiadają spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego. Wymagany wkład budowlany na mieszkanie wynosił 32,78 zł (przed dominacją 327,781 zł) i został wpłacony przez małżonków w całości (k.89). 5 września 2011 roku wydano kolejne zaświadczenie, iż spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego przy Al. (...) w P. przysługuje byłym współmałżonkom R. F. (1) i E. F. w udziałach po 1/2 części. Prawo to nabyli w dniu 28 września 1976 roku na podstawie przydziału. (k.84)

Dowody: wyrok Sądu Wojewódzkiego w Pile z dnia 25 kwietnia 1988 roku w sprawie o sygn. akt III Rc 120/87 – k.114-114v akt III Rc 120/87, protokół rozprawy z dnia 19 października 2012 r.z ugodą sądową k.138-139 akt I Ns 537/12, skierowanie z dnia 28 września 1976 r. R. F. (1) do Spółdzielni Mieszkaniowej – k.109, zaświadczenie z dnia 17 kwietnia 2003 roku – k.89, zaświadczenie z dnia 5 września 2011 r. k.84, pismo z dnia 6 sierpnia 2009 r. 31 sierpnia 2009 r. związku rewizyjnego spółdzielni mieszkaniowych RP – k.52-54, pismo pozwanej z dnia 15 maja 2003 r. i 18 czerwca 2003 r. – k.55-56

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie wskazanych wyżej dokumentów urzędowych. Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty urzędowe, które stały się podstawą jego ustaleń, złożone przez strony w oryginałach jak i odpisach. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez powołane do tego organy, w przepisanej formie i stanowiły dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone (por. art.244 §1 k.p.c.). Odpisy tych dokumentów nie były kwestionowane pod względem ich zgodności z oryginałami.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty prywatne, które wskazał jako podstawę swoich ustaleń. Nie budziły one jego wątpliwości co do autentyczności i zgodności treści z prawdą. Jednocześnie ich wiarygodność nie była przez żadną ze stron podważana, więc także z tego punktu widzenia nie było podstaw do odmówienia im wiary.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom powódki R. F. (1) albowiem były one nielogiczne i niezgodne ze zgromadzonym przez Sąd materiałem dowodowym. Powódka podważała prawomocną ugodę sądową zawartą w sprawie I Ns 537/12, w której była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. W ugodzie tej strony – E. F. i R. F. (2) dokonali zgodnego podziału majątku w ten sposób, że spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego przy Al. (...) w P. przyznali na wyłączną własność E. F., a prawo własności nieruchomości gruntowej położonej w R. R. F.. W punkcie 3 ugody strony zgodnie oświadczyły, że wymienione składniki wyczerpują majątek wspólny i nie wnoszą wobec siebie żadnych roszczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W przedmiotowej sprawie (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. nie wyrządził powódce szkody, nie można przypisać jej winy ani bezprawnego działania, dlatego też nie powstał obowiązek naprawienia szkody, gdyż nie ma czynu niedozwolonego, a powódka nie wykazała istnienia szkody oraz zdarzenia, które tą szkodę powodowało, nie wykazała również związku przyczynowego pomiędzy nimi. Powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika prawnego w sprawie I Ns 537/12

o podział majątku zawarła ugodę sądową, w ramach której zrzekła się prawa do lokalu przy Al. (...) w P.. Wskutek tej ugody prawo do przedmiotowego lokalu wygasło, przypadło byłemu mężowi powódki E. F., na co się sama zgodziła.

Rozstrzygnięcie kwestii dotyczących spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu regulował art.138 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i ich związkach z 17 lutego 1961 roku oraz art.215 par.2 Prawa Spółdzielczego z 1982 roku, który zastąpił art.138. Z art.138 wynikało, że spółdzielcze prawo do lokalu może należeć tylko do jednej osoby, chyba że stanowi przedmiot wspólnego majątku małżonków (wspólność ustawowa). Jednakże i w tym przypadku członkostwo w spółdzielni, z którym związane jest prawo, może należeć tylko do jednego z małżonków; małżonek ten reprezentuje wobec spółdzielni prawa obojga małżonków.

Zgodnie z art.215 par.2 Ustawy z dnia 16 września 1982 roku Prawo Spółdzielcze (Dz.U. nr 30 poz.210 z późn.zm.) spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego przydzielonego obojgu małżonkom lub jednemu z nich w czasie trwania małżeństwa dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych rodziny należy wspólnie do obojga małżonków bez względu na istniejące między nimi stosunki majątkowe.

Przydział mieszkaniowy dokonany został w 1976 roku w czasie trwania ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej zatem nastąpił na rzecz małżonków R. i E. F. w celu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych ich i ich dzieci, co oznacza, że prawo do lokalu objęte było małżeńską wspólnością ustawową. Niezależnie od tego, który z małżonków legitymował się prawem do wkładu mieszkaniowego, prawo to było wspólne, a wkład budowlany należy traktować jako nakład na majątek wspólny.

Uchylenie przez ustawę z dnia 19 października 2002 roku o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw art.215 prawa spółdzielczego oznacza, że od 15 stycznia 2003 roku od daty wejścia w życie wymienionej nowelizacji kwestię przynależności spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz prawa odrębnej własności lokalu do majątku wspólnego małżonków kształtuje obecnie istniejący między małżonkami ustrój majątkowy oraz data uzyskania prawa do lokalu i podlega ogólnym regułom kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w tym art.47.

W niniejszej sprawie należy jednoznacznie stwierdzić, że sporna nieruchomość jest własnością E. F., a nie R. F. (1). Byli małżonkowie dokonali podziału majątku, w którym prawo do przedmiotowego lokalu przypadło byłemu mężowi powódki w zamian za inną nieruchomość.

Ze względu na powyższe, orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając tymi kosztami powódkę, jako stronę przegrywającą proces. Na zasądzoną na rzecz pozwanej kwotę 5.417 zł składało się wynagrodzenie reprezentującego stronę pozwaną radcę prawnego ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138.) oraz 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

sędzia Przemysław Okowicki